

بررسی امکان تجمیع جغرافیایی استانهای تولیدکننده گردو در ایران) روش مقیاس گذاری میانگین)

ابوالفضل محمودی، مهیار جماعتی، امین دلاور^۱
abolfazlmahmoodi@yahoo.com

چکیده

گردو یکی از محصولات دائمی و مهم باغبانی ایران است و مطالعه حاضر به بررسی امکان تجمیع سازگار استانهای تولیدکننده گردو در ایران با استفاده از داده های سری زمانی ۹۴-۱۳۷۴ می پردازد. هدف از تحقیق پاسخ به این سؤال است که آیا می توان داده های تولیدگردوی استانهای مختلف کشور را تجمیع نموده و تحلیل سیاستی مشترکی را برای آنها اعمال نمود. براساس نظریه مقیاس گذاری میانگین که براساس بسط نظریه تعمیم یافته کالاهای مرکب لوبل بدست آمده، همه استانهای کشور قابلیت تجمیع سازگار دارند به جزء ۶ استان تهران، کردستان، گلستان، گیلان، مرکزی و یزد که نمی توانند در این گروه قرار بگیرند. یعنی تخمین تابع تولید یا تابع هزینه ی گردو در ایران با استفاده از داده های جمع سازی برای همه استانها (به جز استانهای فوق الذکر) امکان پذیر است و نتایج سازگار با سطح خرد بدست خواهد داد.

طبقه بندی JEL: C100, D200

کلمات کلیدی: جمع سازی استانی، گردو، مقیاس گذاری میانگین، کالاهای مرکب

^۱ به ترتیب عضو هیأت علمی و دانشجویان دکتری اقتصاد کشاورزی دانشگاه پیام نور

مقدمه

درمیان محصولات دائمی کشاورزی ایران، محصول گردو از جنبه های مختلف نظیر دارا بودن ارزش غذایی فراوان، سطح زیر کشت قابل ملاحظه، ارزش اقتصادی فروش داخلی و خارجی و همچنین اشتغال مفید روستایی از جایگاه ویژه ای برخوردار است (سیدان، ۱۳۸۲). طبق آمار فائو تولید جهانی گردو در سال ۲۰۱۵، سه میلیون و ۶۰۰ هزار تن بوده، که کشور چین با یک میلیون و ۶۸۳ هزار تن تولید برترین تولیدکننده گردو در جهان شناخته شد؛ آمریکا با تولید ۵۴۷ هزار تن رتبه دوم را به خود اختصاص داده و ایران نیز با تولید ۴۲۰ هزار تن در رتبه سوم جهان قرار گرفته است. براساس اطلاعات آمارنامه کشاورزی سال ۱۳۹۳، کل سطح زیر کشت باغات گردو در کشور در این سال برابر ۱۴۶۲۱۹ هکتار بوده که ۱۱۴۳۷۰ هکتار از آن بارور بوده است و کل تولید گردو در این سال برابر ۲۱۰۸۴۰/۸ تن بوده است. استان همدان با ۱۴۰۵۴ هکتار بیشترین سطح بارور گردو را به خود اختصاص داده است و پس از آن استان های کرمان و آذربایجان شرقی به ترتیب با ۱۳۶۰۰ و ۷۶۱۸ هکتار قرار گرفته اند. بیشترین مقدار تولید محصول به استان همدان با ۴۲۰۰۰ تن تعلق گرفته و پس از آن استانهای کرمان و فارس به ترتیب با ۲۰۱۵۰ و ۱۸۰۰۰ تن تولید قرار دارند. از نظر عملکرد در واحد سطح که یکی از مهمترین عوامل در تعیین بهره‌وری تولید محصولات کشاورزی است استان سمنان با ۳۵۰۳/۲۱ کیلوگرم در هکتار بهترین عملکرد در تولید گردو را به خود اختصاص داده و استانهای خراسان شمالی و همدان به ترتیب با ۳۱۶۷/۵ و ۲۹۸۸/۴۷ کیلوگرم در هکتار در رده های بعدی قرار دارند (آمارنامه کشاورزی، ۱۳۹۴).

جمع سازی داده فراتر از سطح خانوارها یا شرکتهای مسائل دشواری را برای حوزه تحقیقات مطرح می کند و متأسفانه حوزه تحقیقات تا حد زیادی با وابستگی به همین داده ها ادامه دارد. (کویل، ۲۰۰۵). در مطالعات اقتصاد تولید، موارد بسیاری وجود دارد که در آنها برای تخمین توابع تولید یا هزینه از تجمیع چند محصول استفاده می گردد، مثلاً برای تخمین تابع تولید غلات، مجموع تولید گندم، جو و ذرت به عنوان متغیر مقدار تولید وارد مدل می گردد (سلامی و کیانی راد، ۱۳۸۰). همچنین در مطالعات زیادی در تخمین توابع تولید و هزینه، مجموع مقادیر تولید محصول در استانهای مختلف در مدل رگرسیونی وارد گردیده و یک تابع تولید تجمیع شده برای کل کشور برآورد گردیده است. عوامل مختلفی چون عدم دسترسی به اطلاعات تفکیک شده، هزینه بر بودن جمع آوری اطلاعات، اهداف سیاسی و عدم امکان تدوین سیاست‌های حمایتی به صورت منطقه‌ای از مهمترین دلایل استفاده از مدل‌سازی تجمیع شده است. اما آیا می توان نتایج این مدل‌ها را برای تک‌تک استان‌ها معیار قرار داد و بر این اساس سیاست‌های حمایتی وضع نمود و الگوهای تولید و بازار رسانی اتخاذ کرد؟ با توجه به تنوع اقلیمی در استانهای مختلف کشور و نیز تنوع رقم‌های محصولات و نیازهای محیطی متفاوت این ارقام نمی‌توان بدون اطمینان از امکان جمعی‌سازی مناطق تولید، اقدام به تخمین یک تابع تولید برای کل کشور نمود و بایستی بررسی شود که آیا این داده‌ها می‌توانند رفتار هریک از استانها را بازگو نمایند؟ به عبارت دیگر می‌خواهیم بدانیم آیا خصوصیات رفتاری در سطح بنگاه می‌تواند در روابط جمعی به کار برده شود؟ اهمیت این موضوع وقتی روشن می‌شود که بدانیم استفاده نابه‌جا از الگوهای جمعی می‌تواند منجر به تخمین پارامترهای ساختگی و اریب‌دار و در نهایت اتخاذ سیاست‌های نادرست و زیان‌آور گردد.

مطالعات بسیاری در جهان به بحث جمع‌سازی نهاده‌ها، محصولات و اخیراً جمع‌سازی مناطق تولید محصولات پرداخته اند و روشهای متفاوتی برای انجام این کار معرفی و استفاده گردیده است. اولین مطالعه جمعی‌سازی توسط هیکس (۱۹۳۶) با ارائه نظریه «کالای مرکب» آغاز شد که بیانگر اینست که کالاهایی قابل جمع‌سازی هستند که قیمت‌های آنها در طول زمان با هم و به یک نسبت تغییر می‌کنند یعنی قیمت نسبی آنها ثابت است. شرط جمع‌سازی لئونتیف (۱۹۳۶) بیان می‌کند کالاهایی می‌توانند در یک گروه قرار گیرند که مقادیر نسبی آنها در طول زمان ثابت است. پس از آن نظریه «تفکیک پذیری» در تئوریهای تولید و مصرف توسط لئونتیف و سانو مطرح شد و بر اساس این نظریه نهاده‌هایی در یک گروه قرار می‌گیرند که نرخ نهایی جانشینی بین دو نهاده در یک گروه مستقل از مقدار نهاده دیگر خارج از این گروه می‌باشد.

لوبل (۱۹۹۶) در نظریه «تئوری تعمیم یافته کالای مرکب» که با علامت اختصاری GCCT نمایش داده می‌شود بیان می‌کند: کالاهایی می‌توانند در یک گروه قرار گیرند که قیمت‌های نسبی آنها از شاخص قیمت گروه کالای مربوطه مستقل باشد. کاراگیانیس و مرگو (۲۰۰۲) در مطالعه خود با بسط آشکار تئوری کالای مرکب در مورد تقاضای معکوس، مقادیر را به جای قیمت‌ها در جمعی‌سازی استفاده کرد. مطالعات متعدد دیگری در زمینه جمعی‌سازی انجام شده که می‌توان به عنوان نمونه به موارد: گورمن، ۱۹۵۹؛ بارنت، ۱۹۷۹؛ استوکر، ۱۹۸۶؛ چمبرز و پاپ، ۱۹۹۶؛ ویلیام و شاموی، ۱۹۹۸؛ عش و همکاران، ۲۰۰۰؛ دیویس، ۲۰۰۰؛ کویل، ۲۰۰۵؛ جینگهو و اویشن، ۲۰۱۱ اشاره کرد.

از جمله مطالعاتی که در ایران به بحث جمعی‌سازی پرداخته شده می‌توان به موارد زیر اشاره نمود: سلامی و کیانی راد (۱۳۸۰) در مطالعه‌ای به آزمون جمع‌سازی سازگار محصولات زراعی با استفاده از تئوری تعمیم یافته کالای مرکب پرداختند. نتایج نشان داد فرآورده‌های کشاورزی به جز ذرت، سویا و خربزه را می‌توان در گروه‌های غلات، حبوبات، دانه‌های روغنی، محصولات جالیزی و سبزیجات دسته‌بندی و هر کدام را به عنوان یک کالای مرکب در بررسی‌های اقتصادی منظور نمود. همچنین همه محصولات زراعی به جز کنجد، پنبه و خربزه را می‌توان در یک گروه قرار داد.

کیانی و سلامی (۱۳۸۶) در مطالعه‌ای با استفاده از تئوری تعمیم یافته کالای مرکب شرایط جمعی‌سازی سازگار قیمت و نیز مقدار محصولات گندم و شلتوک مربوط به شش استان عمده تولید کننده شلتوک و ۲۴ استان تولید کننده گندم را بررسی کردند. نتایج، تجمیع مقادیر تولید در استان‌های مختلف و همچنین استفاده از یک شاخص قیمت برای هر یک از محصولات را تایید نمود.

فلسفیان، زیبایی و بخشوده (۱۳۸۵) در مطالعه‌ای به گروه‌بندی مواد خوراکی در ایران پرداختند. در این مطالعه با استفاده از تئوری تعمیم یافته کالای مرکب لوبل، گروه‌بندی ۹۲ کالای خوراکی و دخانی در ایران انجام گردید.

شعبان زاده و محمودی (۱۳۹۵) به بررسی شرایط مرکب‌سازی (جمع‌سازی) میوه و خشکبار، انواع سبزی، حبوبات و فرآورده‌های سبزیجات با استفاده از روش مرکب‌سازی تعمیم یافته پرداختند. نتایج کار آنها نشان داد که کالاهای سه گروه میوه‌های درختی، میوه‌های جالیزی و خشکبار را می‌توان به صورت سه گروه مرکب در نظر گرفت و علاوه بر

آن سه گروه فوق را می توان بصورت یک گروه مرکب به نام گروه میوه و خشکبار تجمیع نمود. همچنین گروه های سبزی های برگی، سبزی های بوته ای، سبزی های ریشه ای و حبوبات را میتوان تجمیع نمود.

تهامی پور و سلامی (۱۳۹۰) در مطالعه ای با به کارگیری الگوی کوپل (۲۰۰۵) آزمون جمعی سازی استان های تولید کننده گندم را با فرضیه مقیاس گذاری میانگین برای دوره ۸۶-۱۳۶۲ انجام داد. نتایج نشان داد فقط ۱۰ استان از مجموع استان های کشور شرایط قابلیت جمعی سازی را تامین می کنند.

مطالعه حاضر به بررسی امکان جمعی سازی استان های تولیدکننده گردو در ایران با استفاده از روش کوپل (۲۰۰۵) می پردازد. گردو یکی از محصولات دائمی ایران است که به لحاظ ارزش اقتصادی فروش داخلی و خارجی حائز اهمیت است. به دلیل اهمیت تجمیع تولیدات مناطق مختلف کشور در امر سیاست گذاری و بازار رسانی محصول گردو، شرایط جمعی سازی تولید گردو در استان های کشور به عنوان بنگاه های تولیدی جداگانه مورد بررسی قرار می گیرد.

مواد و روش ها

آزمونهای کاربردی برای بررسی شرایط جمعی سازی عبارتند از: تئوری کالای مرکب هیکس، تئوری کالای مرکب لئونتیف، تئوری تفکیک پذیری و تئوری تعمیم یافته کالای مرکب؛ که در مقدمه به اختصار شرح داده شدند. کوپل (۲۰۰۵) با بسط تئوری تعمیم یافته کالای مرکب لوبل (۱۹۹۶) آزمونی جهت سازگاری جمع سازی بنگاه ها و مناطق تولیدی معرفی نمود. طبق این آزمون بنگاههایی در یک گروه قرار می گیرند که تولید نسبی هر یک از بنگاهها یعنی نسبت تولید هر بنگاه به تولید کل مستقل از تولید کل باشد. روش اجرای این فرضیه که بر مبنای مقیاس گذاری میانگین بنا شده است بدین صورت است: فرض کنید Z_f یک بردار از متغیرهای تصمیم (مثلاً نهاده ها) برای بنگاه f باشد، q_f پارامتر یا پارامترهایی است که برای هر بنگاه تغییر می کند (مثلاً سطح محصول)، θ بردار پارامترهای ثابت روی بنگاه (مثل قیمتها)، و v_f جمله اخلاص است (کوپل، ۲۰۰۵).

$$Z_f = g(\theta, q_f) + v_f \quad f=1, \dots, m \quad (1)$$

$$E(V | \theta, q) = 0$$

فرض کنید روابط قابل تشخیصی در سطح بنگاه وجود دارد و $g(\theta, q_f)$ مسئله بهینه سازی آماری را برای بنگاه حل می کند. برای سادگی کل تعداد بنگاههایی که مورد عمل قرار می گیرند در عدد m ثابت نگه داشته ایم. متغیرهای Z و Q را به صورت زیر تعریف می کنیم کوپل (۲۰۰۵):

$$z = \sum_{f=1}^m Z_f \quad (2)$$

$$Q = \sum_{f=1}^m q_f$$

و تولیدات نسبی به کل تولید را با ρ_f بدین صورت تعریف می کنیم:

$$\rho_f = \frac{q_f}{Q} \quad f=1, \dots, m \quad (3)$$

یعنی ρ_f برابر است با نسبت محصول بنگاه f به کل محصول. بنابراین ρ_1, \dots, ρ_m تولیدات نسبی بنگاههای مختلف از ۱ تا m را نشان می دهد که مجموع این تولیدات نسبی برابر واحد است. فرضیه مقیاس گذاری میانگین بیان می کند توزیع سری های زمانی p مستقل از Q و θ است، یعنی سهم بنگاه از بازار مستقل از کل محصول صنعت و سطح قیمت است (کوئل، ۲۰۰۵). این مشابه فرضیه مقیاس گذاری میانگین لوبل (۱۹۹۲) در مطالعه اش در مورد جمع سازی روی عوامل مصرف با تابع تقاضای مارشالی لگاریتمی - خطی و نیز فرضیه کلیدی در تئوری تعمیم یافته کالای مرکب لوبل برای جمع سازی روی کالاها در تقاضای مصرف کننده است (لوبل، ۱۹۹۶). این فرضیه می گوید تغییرات زمانی در توزیع احتمالاتی متغیرهای خرد نسبی q برای تمامی بنگاه ها مستقل از تغییرات در مجموع Q و پارامترهای θ است. بنابراین p می تواند در طول زمان نوسان داشته باشد اما توزیع احتمالاتی آن مستقل از Q و θ است.

کوئل (۲۰۰۵) نشان می دهد روابط جمعی استخراج شده تحت فرضیه مقیاس گذاری میانگین، تمام خصوصیات متناظر روابط خرد از جمله یکنوا بودن و همگنی را به ارث می برد (تهامی پور و سلامی، ۱۳۹۰). بر اساس فرضیه کوئل تنها با داشتن اندازه تولید محصولات مختلف در استان های مختلف می توان آزمون برقراری فرضیه مقیاس گذاری میانگین را بررسی کرد و شرایط سازگاری جمعی سازی این بنگاه ها یا استان ها را مورد آزمون قرار داد (همان منبع). در این حالت تولید نسبی استان ها باید مستقل از تولید کل کشور یا مجموع تولیدات آن استان ها باشد.

برای بررسی ابتدا با استفاده از آزمونهای ریشه واحد، ایستایی سری زمانی تولید کل و سربهای زمانی تولیدات نسبی استانها را بررسی نموده که با چند حالت مواجه می شویم که به شرح ذیل می باشد (دیویس و همکاران، ۲۰۰۰؛ کوئل، ۲۰۰۵).

- ۱- اگر تولید کل نایستا و تولیدات نسبی ایستا باشد به معنی استقلال تولیدات نسبی از تولید کل تلقی می گردد. بنابراین امکان تجمیع برای این استانها وجود دارد.
- ۲- اگر تولید کل و تولیدات نسبی هر دو نایستا باشند استقلال تولیدات نسبی از تولید کل نامعلوم است. اگر هم انباشتگی بین دو سری تولید کل و تولید نسبی وجود داشته باشد به معنای نامستقل بودن آنها و در صورتی که هم انباشتگی وجود نداشته باشد تولیدات نسبی مستقل از تولید کل بوده و امکان تجمیع این استانها وجود دارد.

- ۳- اگر تولید کل ایستا و تولید نسبی نایستا باشد در این حالت نیز تولیدات نسبی مستقل از تولید کل می باشند. بنابراین امکان تجمیع استانهای تولید کننده گردو وجود دارد.
- ۴- اگر تولید کل ایستا و تولیدات نسبی نیز ایستا باشند نمی توان در خصوص استقلال تولیدات نسبی از تولید کل قضاوت نمود.

کوایل جهت اطمینان از استقلال تولیدات نسبی از تولید کل، در قالب یک سیستم به ظاهر نامرتبب تکراری، مقادیر تولید نسبی را بر تولید کل رگرسیون نمود و با استفاده از آزمون نسبت درستنمایی یا آزمون F فرضیه صفر بودن ضرایب تولید کل در همه الگوهای رگرسیونی را آزمود. اگر ضرایب تولید کل معنادار نبود به معنی استقلال تولیدات نسبی از تولید کل است و می توان آنها را در یک گروه قرار داد. رگرسیون مورد نظر به شکل زیر ارائه گردید (کوایل، ۲۰۰۵).

$$\rho_{ft} = \alpha_{f0} + \alpha_{f1} Y_t + \alpha_{f2} T + e_{ft} \quad (4)$$

$$f = 1, \dots, 26 \quad t = 1374, \dots, 1394$$

در رابطه سیستمی فوق، Y تولید کل، T متغیر روند، ρ تولید نسبی استانها و e جمله اخلاص می باشد. اندیس های i و t نیز به ترتیب نماینده استان های تولید کننده گردو و سال های مورد مطالعه هستند. برای بررسی امکان جمع سازی استان های تولید گردو در کشور، از اطلاعات مربوط به تولید این محصول به تفکیک استان و برای سالهای مختلف نیاز داشتیم که این اطلاعات برای ۲۶ استان کشور از آمار تولید محصولات دائمی استان های کشور از سالهای ۷۴ الی ۸۶ موجود در آمارنامه کشاورزی و از این سال به بعد از آمارنامه کشاورزی جلد محصولات باغبانی جمع آوری گردید.

نتایج

همانطور که در بخش قبل بیان گردید اولین قدم در تعیین شرایط سازگاری جمع سازی، تعیین ایستایی تولیدات نسبی استانها و تولید کل می باشد. در این مطالعه از آزمون دیکی فولر تعمیم یافته جهت بررسی ایستایی سربهای زمانی تولیدات نسبی و تولید کل استفاده شد. جدول شماره (۱) نتایج این آزمون را نشان می دهد. برای همه استانها، این آزمون با استفاده از عرض از مبدا و روند انجام شده و همچنین میزان وقفه بهینه بر اساس آماره شواتز بطور خودکار توسط نرم افزار Eviews انتخاب شده است. فرضیه صفر در آزمون دیکی- فولر تعمیم یافته، وجود ریشه واحد سری- زمانی است که در صورت معنادار بودن آماره، فرضیه ریشه واحد (یا نایستایی) سری زمانی رد می شود.

جدول ۱. نتایج آزمون ایستایی برای تولیدات نسبی استانهای مختلف و تولید کل کشور

ردیف	استان	آماره دیکی فولر*	ردیف	استان	آماره دیکی فولر
ρ1	آذربایجان شرقی	-۴/۳۳***	ρ15	قم	-۵/۴۷***
ρ2	آذربایجان غربی	-۳/۳۹*	ρ16	کردستان	-۳/۹۷**
ρ3	اردبیل	-۴/۰۲**	ρ17	کرمان	-۳/۷۳**
ρ4	اصفهان	-۲/۱۸	ρ18	کرمانشاه	-۲/۰۰
ρ5	ایلام	-۲/۷۴	ρ19	کهگیلویه و بویراحمد	-۳/۹۶**
ρ6	تهران	-۵/۸۱***	ρ20	گلستان	-۴/۱۱**
ρ7	چهارمحال و بختیاری	-۳/۵۵*	ρ21	گیلان	-۴/۲۱***
ρ8	خراسان	-۲/۲۲	ρ22	لرستان	-۳/۴۳*
ρ9	خوزستان	-۲/۵۸	ρ23	مازندران	-۴/۴۳***
ρ10	زنجان	-۲/۳۵	ρ24	مرکزی	-۴/۶۰***
ρ11	سمنان	-۴/۳۵***	ρ25	همدان	-۱/۴۸
ρ12	سیستان و بلوچستان	۱/۴۰	ρ26	یزد	-۴/۳۹***
ρ13	فارس	-۳/۶۷**	γ	تولید کل کشور	-۱/۵۴
ρ14	قزوین	-۲/۹۶			

مأخذ: یافته‌های تحقیق: *، ** و *** مقادیر بحرانی به ترتیب در سطح معناداری ۱۰٪، ۵٪ و ۱٪ درصد

در خصوص سری زمانی تولید کل ($Y = \sum_{f=1}^{26} y_{ft}$)، آماره دیکی- فولر محاسباتی ۱،۵۴- محاسبه شد که از مقدار بحرانی ۱٪ ($\tau_{\%1} = -4.498$) بسیار بزرگتر بوده و قویاً فرضیه ریشه واحد پذیرفته می شود و بنابراین تولید گردوی کشور، نایستا می باشد. با توجه به اینکه خواص آماره دیکی - فولر در نمونه های کوچک، ضعیف می باشد، از آزمون کیاتویسکی و همکاران (۱۹۹۲) نیز استفاده شد. در این آزمون فرضیه صفر، نایستا بودن سری مربوطه می باشد. همانطور که در جدول (۲) نشان داده شده است، فرضیه نایستایی سری تولید کشور، قابل رد شدن نیست.

جدول ۲. نتایج آزمون ایستایی کیاتویسکی و همکاران (KPSS) برای و تولید کل کشور

² Kwiatkowski, Phillips, Schmidt, and Shin (KPSS).

نتیجه	مقدار بحرانی			آماره KPSS	متغیر
	۱۰٪	۵٪	۱٪		
ناایستا بودن Y	۰,۱۱۹	۰,۱۴۶	۰,۲۱۶	۰,۱۵۶	Y

مأخذ: یافته‌های تحقیق

در صورتیکه سطح معناداری را ۵٪ در نظر بگیریم، نتایج آزمون ایستایی نشان می‌دهد سری‌های زمانی تولیدات نسبی دوازده استان (ρ_f): آذربایجان غربی، اصفهان، ایلام، چهارمحال بختیاری، خراسان، خوزستان، زنجان، سیستان و بلوچستان، قزوین، کرمانشاه، لرستان و همدان ناایستا هستند یا به عبارتی انباشته از مرتبه اول (۱) هستند یعنی با یکبار تفاضل‌گیری ایستا خواهند شد. با توجه به اینکه استقلال سریهای زمانی تولید کل و تولیدات نسبی این یازده استان معلوم نیست، لذا برای تشخیص استقلال آنها آزمون هم‌انباشتگی انگل - گرنجر انجام شد که نتایج آنها به شرح جدول (۲) ارائه شده است. بنا به اعتقاد انگل و گرنجر (۱۹۸۷) در صورتیکه دو یا چند سری انباشته از مرتبه اول باشند، ممکن است ترکیب خطی آنها ایستا یا انباشته از مرتبه صفر $I(0)$ باشند که در اینصورت به آنها دو سری هم‌انباشته خواهند گفت و در اینصورت دو سری در بلندمدت، رابطه معناداری خواهند داشت و بنابراین این استانها نمی‌توانند مستقل باشند و تجمیع تولیدگردهای آنها، دچار اریب بوده و قابل تجمیع نیستند. فرضیه صفر در آزمون دوربین-واتسون، عدم هم‌انباشتگی دو سری بوده که بر مبنای آزمون دیکی فولر تعمیم یافته بر روی اجزای احلال به شرح زیر می‌باشد:

$$\Delta u_{1t} = (\rho - 1)u_{1t-1} + \sum_{j=1}^P \delta_j \Delta u_{1t-j} + v_t \quad (5)$$

در رابطه فوق P، تعداد وقفه لازم می‌باشد که بر اساس فرایند بهینه سازی انتخاب می‌شود. با توجه به اینکه فرضیه هم‌انباشتگی برای سری زمانی تولید نسبی ۱۲ استان رد می‌شود بنابراین به دلیل عدم ارتباط بلندمدت، استقلال آنها از تولید کل تأیید شده و بر اساس نظریه مقیاس گذاری میانگین، می‌توان این استانها مورد تجمیع جغرافیایی قرار گیرند.

جدول ۳. نتایج آزمون هم‌انباشتگی انگل-گرنجر برای استانهای ناایستا و تولید کل

نام استان	آماره انگل-گرنجر	سطح معناداری	نتیجه
آذربایجان غربی	-۱,۷۵	۰,۸۷	عدم هم‌انباشتگی
اصفهان	-۱,۴۵	۰,۷۷	عدم هم‌انباشتگی
ایلام	-۲,۱۰۷	۰,۷۵	عدم هم‌انباشتگی
چهارمحال بختیاری	-۲,۰۸	۰,۷۵	عدم هم‌انباشتگی
خراسان	-۲,۱۶۹	۰,۷۲	عدم هم‌انباشتگی
خوزستان	-۲,۳۱۸	۰,۶۵	عدم هم‌انباشتگی
زنجان	-۲,۴۷۷	۰,۵۷	عدم هم‌انباشتگی
سیستان و بلوچستان	-۱,۱۵۲	۰,۹۷	عدم هم‌انباشتگی

عدم هم انباشتگی	۰,۹۰	-۱,۶۶۷	قزوین
عدم هم انباشتگی	۰,۴۴	-۲,۷۴۶	کرمانشاه
عدم هم انباشتگی	۰,۸۷	-۱,۷۷	لرستان
عدم هم انباشتگی	۰,۹۰	-۱,۶۴۹	همدان

مأخذ: نتایج تحقیق

بر اساس شرط ۲ از شرایط سازگاری جمعی سازی و عدم هم انباشتگی ۱۲ استان فوق الذکرا تولید کل که به معنای استقلال تولیدات نسبی این استانها و تولید کل می باشد، می توان داده های تولید این استانها را با شرایط سازگاری جمع نمود.

اما از آنجائیکه تولید نسبی ۱۴ استان دیگر (شامل استانهای آذربایجان شرقی، اردبیل، تهران، سمنان، فارس، قم، کردستان، کرمان، کهگیلویه و بویراحمد، گلستان، گیلان، مازندران، مرکزی، یزد) ایستا بودند و فرض اینکه تولید کل نیز نایستا می باشد، لذا بر اساس نتایج دیویس و همکاران (۲۰۰۰)، ناظر بر استقلال توزیع احتمالی این استانها از توزیع تولید کل بوده و لذا این ۱۴ استان نیز می توانند در جمع سازی سازگار در یک گروه باشند. حال به منظور بررسی صحت نتایج بدست آمده به پیروی از فرضیه کویل (۲۰۰۵) باید فرضیه مقیاس گذاری میانگین را برای ۱۴ استانی که تولیدات نسبی ایستا دارند انجام و با فرض اینکه تولید کل نیز ایستا می باشد، استقلال این سریهای زمانی را از تولید کل را بررسی نماییم. برای این منظور باید فرضیه مشترک زیر مورد آزمون قرار گیرد:

$$\alpha_{fi} = 0 \quad i=1, \dots, 14 \quad (۶)$$

برای این منظور فرض می کنیم تولید کل ایستاست و با استفاده از سیستم معادلات به ظاهر نامرتبط تکراری (ISUR) رگرسیون تولیدات نسبی این ۱۴ استان را روی تولید کل و متغیر زمان انجام و با استفاده از آزمون نسبت درستنمایی فرضیه صفر مقیاس گذاری میانگین مبنی بر صفر بودن ضرایب متغیر تولید کل را در همه معادلات بررسی می کنیم. جدول ۳ نتایج برآورد سیستم به ظاهر نامرتبط تکراری را برای ۱۷ استان نام برده نمایش می دهد.

جدول ۴. نتایج برآورد سیستم معادلات به ظاهر نامرتبط تکراری برای تولیدات نسبی

DW	\bar{R}^2	متغیر روند		متغیر تولید کل		جزء ثابت		نام استان
		آماره t	ضریب	آماره t	ضریب	آماره t	ضریب	
۱,۸۶	۰,۰۹	-۱,۴۰۵	-۰,۰۰۲	۰,۱۳۲	۰,۰۰۰۰۰۰۰۲۲۶	۳,۸۳۷	۰,۰۹۴***	آ. شرقی
۲,۰۰	۰,۲۱	-۰,۶۲۸	۰,۰۰۰	-۱,۱۷۵	-۰,۰۰۰۰۰۰۰۴۴۵	۴,۸۹۹	۰,۰۲۶***	اردبیل
۱,۱۴	۰,۲۶	-۲,۲۱۱	-۰,۰۰۳***	۰,۳۰۸	۰,۰۰۰۰۰۰۰۳۷۲	۳,۹۶۴	۰,۰۶۹***	تهران
۱,۹۸	۰,۰۴	۱,۸۵۳	۰,۰۰۰	-۱,۷۷۵	-۰,۰۰۰۰۰۰۰۶۸۲*	۴,۳۴۴	۰,۰۲۴***	سمنان
۱,۹۴	۰,۰۱	-۱,۶۲۷	-۰,۰۰۲	۱,۱۸۵	۰,۰۰۰۰۰۰۰۱۶۸	۳,۸۵۴	۰,۰۷۹***	فارس
۲,۷۵	۰,۰۱	۱,۴۰۴	۰,۰۰۰	-۱,۴۹۴	-۰,۰۰۰۰۰۰۰۰۶۲۳	۳,۰۴۶	۰,۰۱۸***	قم
۲,۳۱	۰,۲۲	۳,۰۲۰	۰,۰۰۲***	-۲,۳۹۲	-۰,۰۰۰۰۰۰۰۱۵۸***	۷,۴۷۸	۰,۰۷۱***	کردستان
۱,۵۳	-۰,۰۳	-۰,۹۴۸	-۰,۰۰۱	۰,۲۸۹	۰,۰۰۰۰۰۰۰۰۴۷۳	۴,۸۴۴	۰,۱۱۴***	کرمان
۲,۱۹	۰,۲۸	۰,۴۶۹	۰,۰۰۰	۱,۶۵۲	۰,۰۰۰۰۰۰۰۱۲۵*	۰,۲۴۳	۰,۰۰۳	کهگیلویه

۱,۷۵	۰,۴۷	-۰,۷۹۷	۰,۰۰۰	-۲,۲۳	-۰,۰۰۰۰۰۰۰۰۲۹۱**	۹,۶۱۵	۰,۰۱۸***	گلستان
۲,۰۸	۰,۲۸	۳,۱۷۰	۰,۰۰۱***	-۱,۷۵۲	-۰,۰۰۰۰۰۰۰۰۰۹۶۷*	۲,۶۳۲	۰,۰۲۱***	گیلان
۲,۴۸	۰,۰۰	۱,۵۲۸	۰,۰۰۰	۱,۱۶۴	۰,۰۰۰۰۰۰۰۰۰۴۷۵	۵,۱۸۵	۰,۰۳۱***	مازندران
۲,۵۹	۰,۱۲	۲,۳۰۶	۰,۰۰۵**	-۱,۷۳۲	-۰,۰۰۰۰۰۰۰۰۰۳۵۷*	۲,۰۲۸	۰,۰۶۱**	مرکزی
۲,۴۸	۰,۰۵۱	۱,۰۲۳	-۰,۰۰۰	-۲,۲۱۱	-۰,۰۰۰۰۰۰۰۰۰۵۵۲**	۶,۸۱۹	۰,۰۲۵***	یزد

مأخذ: نتایج تحقیق- *، **، *** به ترتیب معنی داری در سطح ده، پنج و یک درصد

همانطور که نتایج نشان می دهد مقدار ضریب تخمینی تولید کل در ۱۴ استان حدود صفر است و عمدتاً از نظر آماری بی معنا می باشد. از این تعداد فقط ۴ ضریب در سطح ۵٪ از نظر آماری معنادار هستند که مربوط به استانهای کردستان، گلستان، گیلان و یزد می باشد. به عبارتی دارای رابطه معنادار بین تولید نسبی و تولید کل وجود دارد؛ بنابراین این استانها با تولید کل مستقل نیستند و نمی توان جمع سازی سازگار را برای آنها اعمال نمود. جدول (۴)

نتایج آزمون والد برای آزمون فرضیه فوق را این نشان می دهد.

جدول ۵. نتایج آزمون والد برای فرضیه صفر بودن همزمان ضرایب تولید کل

فرضیه صفر	مقدار آماره	سطح معناداری	نتیجه آزمون
صفر بودن همزمان ضرایب تولید کل استانهای کردستان، گلستان، گیلان و یزد	۱۳,۵۹۲	۰,۰۰۱	رد فرض صفر

مأخذ: نتایج تحقیق

همچنین ضرایب روند در تخمینی سیستمی مربوطه برای ده استان از نظر آماری معنادار نیست ولیکن برای ۴ استان تهران، کردستان، گیلان و مرکزی، از نظر آماری متفاوت از صفر است و این ممکن است به دلیل روندایستا بودن تولیدات نسبی این چهار استان باشد بنابراین براساس نظریه مقیاس گذاری میانگین، استانهای تهران، کردستان، گیلان و مرکزی هم نمی توانند با سایر استانها در یک گروه جمع شوند.

بنابراین براساس مقیاس گذاری میانگین، ۶ استان تهران، کردستان، گلستان، گیلان، یزد و مرکزی، دارای شرایط لازم برای جمع سازی سازگار به همراه سایر استانهای کشور نیستند. سایر استانها به غیر از این ۶ استان یعنی ۲۰ استان دیگر کشور دارای شرایط لازم برای جمع سازی سازگار هستند بطوریکه خواص داده های جمع شده معادل با داده ها در سطح خرد می باشد.

همانطور که از جدول (۶) مشخص است ۲۰ استانی که امکان جمع داده های تولیدی هزینه آنها بر اساس فرضیه مقیاس گذاری میانگین، طی سالهای ۹۴-۱۳۷۴ بطور متوسط، ۸۴,۵٪ از کل تولید کشور را به خود اختصاص داده اند، از بین این استانها، بیشترین سهم تولید مربوط به استان همدان با سهم ۱۲,۵٪ می باشد. و بعد از آن استانهای کرمان، فارس، آذربایجان شرقی، کرمانشاه به ترتیب در رتبه های دوم تا پنج قرار گرفته اند که سهم تولیدی آنها به ترتیب ۱۰,۸٪، ۹٪، ۷,۵٪، ۷٪ می باشد.

براساس آزمون دیکی – فولر، نسبت به ایستایی سری زمانی تولیدات نسبی ۲۶ استان اقدام شد. نتایج آزمون نشان دهنده نایب بودن تولیدات نسبی ۱۲ استان و ایستا بودن ۱۴ استان دیگر بود. به منظور بررسی استقلال بین تولید-نسبی استانهای نایب با تولید کل، آزمون هم انباشتگی انگل-گرنجر انجام شد و مشخص شد هیچگونه رابطه هم انباشتگی وجود ندارد بنابراین استقلال تولید نسبی استانهای مذکور با تولید کل موید امکان تجمیع سازگار داده های آنها بود.

جدول ۶. میانگین سهم تولید گردوی استانهای قابل تجمیع در دوره ۹۴-۱۳۷۴

نام استان	سهم تولید(درصد)
آذربایجان شرقی	۷,۵٪
آذربایجان غربی	۲,۹٪
اردبیل	۱,۵٪
اصفهان	۳,۱٪
ایلام	۰,۶۴٪
چهارمحال و بختیاری	۲,۸٪
خراسان	۴,۶٪
خوزستان	۰,۴۶٪
زنجان	۲,۵٪
سمنان	۱,۵٪
سیستان و بلوچستان	۰,۴۲٪
فارس	۹٪
قزوین	۳,۹٪
قم	۱,۱٪
کرمان	۱۰,۸٪
کرمانشاه	۷٪
کهگیلویه و بویر احمد	۳,۲٪
لرستان	۲,۵٪
مازندران	۳,۴٪
همدان	۱۲,۵٪
جمع	۸۴,۵٪

مأخذ: نتایج تحقیق

همچنین براساس فرضیه مقیاس گذاری میانگین نیز بین تولید نسبی استانهای ایستا و تولید کل، با استفاده از تخمین سیستمی معادلات رگرسیونی به روش *SURE*، مشخص شد که فقط ۶ استان تهران، کردستان، گلستان، گیلان، یزد و مرکزی، دارای شرایط لازم برای جمع سازی سازگار نیستند. سایر استانهای کشور به غیر از این ۶ استان دارای شرایط لازم برای تجمیع سازگار هستند بطوریکه خواص داده های تجمیع شده معادل با داده ها در سطح خرد می باشد. بنابراین توصیه می شود قبل از الگوسازی بر اساس تجمیع داده های مربوط به تولید و هزینه استان کشور، امکان تجمیع سازی

سازگار حائز اهمیت است که در صورت توجه به آن توصیه‌های سیاستی دقیق‌تری که انطباق بیشتری با واقعیت دارد، امکان پذیر است.

منابع

۱. بی نام؛ آمار نامه کشاورزی، سال ۱۳۹۴. وزارت جهاد کشاورزی.
۲. سلامی، ح. و تهامی پور، م. (۱۳۹۰) آزمون جمع سازی استان های تولیدکننده‌ی گندم در ایران با استفاده از فرضیه مقیاس گذاری میانگین. فصلنامه اقتصاد کشاورزی، جلد ۵، (۱)، ص ۱۵-۱.
۳. سلامی، ح. و کیانی راد، ع. (۱۳۸۰) استفاده از تئوری تعمیم یافته ی کالای مرکب برای گروه بندی برخی از محصولات عمده ی زراعی در ایران. مجله ی علوم و فنون کشاورزی و منابع طبیعی، جلد ۵، (۴): ۷۱-۵۷.
۴. شعبانزاده خوشرودی، م. و محمودی، ا. (۱۳۹۴) بررسی امکان جمع سازی میوه و خشکبار، انواع سبزی، حبوبات و فرآورده های سبزی (کاربرد تئوری مرکب سازی تعمیم یافته). نشریه اقتصاد و توسعه کشاورزی، جلد ۲۹، (۴)، ص ۳۴۵-۳۵۸.
۵. فلسفیان، آ. زیبایی، م. و بخشوده، م. (۱۳۸۵) گروه بندی مواد خوراکی در ایران (کاربرد تئوری تعمیم یافته کالای مرکب). دو فصلنامه علوم و صنایع کشاورزی، جلد ۲۰، (۳)، ص ۲۰۰-۱۸۷.
۶. کیانی، غ. و سلامی، ح. (۱۳۸۶) آزمون سازگاری جمع سازی جغرافیایی بنگاه ها در بخش کشاورزی ایران. مجموعه مقالات ششمین کنفرانس اقتصاد کشاورزی ایران. مشهد
7. Asche, F., Guttormsen, A., and Tveteras S. 2001. Aggregation over different
8. qualities: Are there generic commodities? *Economics Bulletin*, 3(13): 1-6.
9. Barnett, W.A. (1979). Theoretical foundations for the Rotterdam Model.
10. *Review of Economic Studies*, 46: 109-130.
11. Chambers, R.G. and Pope, R.D. (1996). Agreeable price-taking firms. *European*
12. *Economic Review*, 40: 417-428.
13. Coyle, B. T. (2005). Aggregation over firm under means scaling. *American Journal of*
14. *Agricultural Economic*, 87(2): 366-377.
14. Davis, G. C., Lin, N., and Shumway C.R. 2000. Aggregation without separability: Tests of the
- United States and Mexican agricultural production data. *American Journal of Agricultural*
15. *Economics*, 82: 214-230.
15. Gorman, W.M. (1959). Separable utility and aggregation. *Econometrica*, 27:
16. 469-481.
17. Hicks, J.R. (1936). *Value and Capital*, Oxford University Press. Oxford.
18. Jinghua, X., and Oystein M. 2011. Consistent aggregation in fish demand: A
19. Study of French Salmon demand, *Marine resource economics*, 26: 267-281.
20. Karagiannis, G. and Mergos, G. J. (2002). Estimating theoretically consistent
21. demand systems using cointegration techniques with application to Greek food
22. data. *Economics Letters*, 74: 137-143.
23. Leontief, W. 1946. Composite Commodities and the Problem of Index
24. Numbers. *Econometrica*, 4: 439-459.
25. Lewbel, A. 1992. "Aggregation with Log-Linear Models." *Review of Economic*
26. *Studies* 59:635-42.
27. Lewbel, A. (1996). Aggregation without separability: a generalized composite

28. commodity theorem. *American Economic Review*, 86:524–543.
29. Kwiatkowski, D., P.C.B. Phillips, P. Schmidt, and Y. Shin. “Testing the Null Hypothesis of Stationarity Against the Alternative of a Unit Root.” *Journal of Econometrics* 54(1992):159–78.
30. Sono, M. 1961. The effect of price changes on the demand and supply of separable goods. *International Economic Review*, 2: 239-271.
31. Williams, S.P. and Shumway, C.R. (1998). Aggregation of data and profit Maximization in Mexican agriculture. *Applied Economics*, 30: 235–244.

Investigating the Geographical Aggregation of Walnut Producing Provinces in Iran (Under Mean Scaling)

Abstract:

Walnut is one of the permanent and important products of Iranian horticulture and the present study investigates the possibility of the consistent aggregation of walnut producing provinces in Iran using time series data of 1374-1394. The purpose of the research is to answer the question of whether Iranian production data can be aggregated and applied a common policy analysis to them. Based on the mean scaling theory developed on the basis of the generalized composite commodity theory of Lewbel. All provinces of the country are compatible to aggregation Except for 6 provinces of Tehran, Kurdistan, Golestan, Gilan, markazi and Yazd, which cannot be included in this group. That is, estimating the production and cost functions for walnut in Iran using aggregation data is possible for all the provinces (except for the above mentioned provinces) and will have consistent results with the micro level.

JEL classification: C100, D200

Keyword: Provincial aggregation, Walnut, Scaling average, Commercial goods